

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/214/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113238359
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113238359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: Telovýchovná jednota Slovan Povina, IČO: 30 226 244, zastúpeného JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom so sídlom Q., F. Y. XXXX proti odporcovi: C. Y., nar. X. X. XXXX, bytom C. XX, zastúpenému JUDr. Mariánom Ďuranom, PhD., advokátom so sídlom F., G. X, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 17C/306/2013-95 zo dňa 12. 1. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 245,73 eur, tieto na účet zástupcu JUDr. Mariána Ďuranu, PhD., advokáta so sídlom F., G. X, v lehote 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 14 808,- eur z titulu bezdôvodného obohatenia, keď konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v kat. úz. C., ktorú má bez právneho dôvodu užívať odporca. Rozhodnutie prvostupňový súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 451 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, pričom poukázal na to, že navrhovateľ k predmetným nehnuteľnostiam nepreukázal žiadny právny vzťah, a teda nebol vecne aktívne legitimovaný na uplatnenie požadovaného nároku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi v konaní (odporcovi, ktorý bránil úspešne svoje práva) priznal náhradu trov 1 274,47 eur s tým, že povinnosť ich má zaplatiť navrhovateľ v lehote 3 dní na účet právneho zástupcu odporcu. Výšku trov súd priznal v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku prostredníctvom zástupcu, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie navrhovateľ. Nestotožnil sa so závermi prvostupňového súdu. Podľa jeho názoru rozhodol súd predčasne, nezistil skutkový stav a vyvodil z neho nesprávne právne závery. Navrhovateľ podal návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom prednese, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX v kat. úz. C.. V čase podania návrhu bol navrhovateľ zapísaný na LV č. XXX, pričom navrhovateľ užíval túto nehnuteľnosť ako právny nástupca pôvodnej telovýchovnej jednoty. Do užívania tejto nehnuteľnosti vstúpil najneskôr dňom 1. 1. 1992. Pôvodne odporca uzatvoril s navrhovateľom nájomnú zmluvu. Až po skončení nájomného vzťahu namietal aktívnu legitimáciu

navrhovateľa, pravdepodobne z dôvodu, aby užíval a bral úžitky z nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa bezodplatne. Poskytnúť ochranu takémuto konaniu odporcu je v rozpore s dobrými mravmi. Odvolateľ pripustil, že rozhodnutím v roku 2014 došlo k zrušeniu zápisu o oprave chyby v katastrálnom operáte na základe protestu prokurátora. Odvolateľ má za to, že preukázal vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam. Pokiaľ tomu nesvedčí zápis v katastri nehnuteľností, vlastníkom sa stal navrhovateľ vydržaním, pričom otázka aktívnej legitímácie bola posudzovaná aj v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 16C/357/2007, resp. Krajského súdu v Žiline v konaní 8Co/10/2013. Odvolateľ mal za to, že ak by aj odporca namietal neexistenciu navrhovateľovho vlastníckeho práva, súd mal konanie prerušiť a ponechať otázku určenia vlastníctva na samostatné konanie. Procesný súd tak nezákonne a nedôvodne určil neexistenciu vlastníckeho práva navrhovateľa. Formálna chyba uvedená na liste vlastníctva nemôže byť dôvodom na zamietnutie návrhu. Súd priznal odporcovi aj trovy konania, čo však je v rozpore s dobrými mravmi. Odporca užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Na základe týchto skutočností odvolateľ žiadal, aby krajský súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a návrhu vyhovel, prípadne aby tento zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril odporca. V plnom rozsahu sa stotožnil so závermi okresného súdu, najmä s tou skutočnosťou, že navrhovateľ nie je nositeľom práva, ktoré v návrhu na začatie konania uplatňuje. Jednoznačne sa preukázalo, tak ako aj v konaní 16C/357/2007, že navrhovateľ nie je, ani nikdy nebol vlastníkom nehnuteľností, ktorých užívaním sa odporca mal na jeho úkor obohatiť. Navrhovateľ odvodzuje svoje vlastnícke právo od subjektu, ktorý zanikol skôr, než došlo k vzniku samotného navrhovateľa. V konaní sa preukázalo, že ide o dva odlišné subjekty, ktoré majú spoločnú iba časť svojho názvu. Navrhovateľ Telovýchovná jednota Slovan Povina nemá žiadny právny vzťah, ani právne nástupníctvo k Československému štátu - Telovýchovná jednota Slovan Povina, subjektu, ktorý bol vlastníkom predmetných nehnuteľností v čase svojej existencie. Tento zanikol ex lege bez právneho nástupcu. Navrhovateľ svoje vlastnícke právo opiera o údaj na liste vlastníctva, kde bol zapísaný na základe „žiadosti o úpravu listu vlastníctva“. Takáto úprava však na základe protestu prokurátora bola zrušená. Navrhovateľ až v odvolaní odvodil svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe vydržania. V konaní však netvrdil a nepreukázal žiaden predpoklad, ktorý by osvedčil nadobudnutie práva týmto spôsobom. Tvrdenia o vydržaní začal navrhovateľ produkovať až v odvolacom konaní, a preto odporca namietal ich prípustnosť v zmysle ust. § 205a O.s.p.. Ani z dostupných zistení však nič nenapovedá tomu, že by navrhovateľ nehnuteľnosť vydržal, nakoľko predpokladom vydržania je oprávnená držba, pričom u navrhovateľa išlo o držbu svojvoľnú. Navrhovateľ počas celého konania odvodzoval požadované plnenie od jeho vlastníckeho práva. Iný právny titul v konaní netvrdil, ani nepreukazoval. Odporca žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne i právne správny potvrdil. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 245,73 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Ako vyplynulo zo žaloby a obsahu spisu, predmetom konania bol návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 14 808,- eur s príslušenstvom, keď podľa návrhu navrhovateľ tvrdil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, parcely CKN 81/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1677 m² a parcely CKN 81/10 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 174 m², zapísaných na LV č. XXX pre katastrálne územie C. katastrálnym úradom. Odporca predmetné nehnuteľnosti začal užívať na základe nájomnej zmluvy zo dňa 1. 6. 1994, ktorá bola uzatvorená na dobu 10 rokov. Po ukončení nájmu však odporca nehnuteľnosť neodovzdal navrhovateľovi, ale pozemky užíval naďalej. Navrhovateľ tak ako vlastník žiadal vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré na jeho úkor získal odporca bezplatným užívaním označených nehnuteľností. Podľa výpisu z registra organizácií navrhovateľ je občianskym združením s názvom Telovýchovná jednota Slovan Povina s dátumom vzniku 1. 1. 1992. Na liste vlastníctva č. XXX v kat. úz. C. bol pôvodne zapísaný ako vlastník Československý štát - TJ Slovan Povina. Takýto zápis potom, čo bolo vyhovené protestu prokurátora, je na liste vlastníctva aj v súčasnej dobe.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností postupoval prvostupňový súd správne, keď skúmal, či sú dané predpoklady u navrhovateľa na priznanie bezdôvodného obohatenia, ktoré na jeho úkor mal získať odporca. V konaní tvrdil, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré užíva odporca bez toho, aby za užívanie vlastníkovi niečo platil. Týmto konaním sa mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Pre zistenie rozhodujúcich skutočností prvostupňový súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny právny záver. Prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na ktoré v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom zdôvodnil.

Aj odvolací súd má za to, že v danom prípade nebolo zo strany navrhovateľa preukázané, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností, a teda užívaním týchto sa mal na jeho úkor odporca obohatiť. Z listu vlastníctva jednoznačne vyplýva, že ako vlastník týchto nehnuteľností je zapísaný Československý štát - Telovýchovná jednota Slovan Povina. Toto nie je subjekt zhodný s navrhovateľom, ktorý síce má časť názvu zhodného so zapísaným vlastníkom, avšak je občianskym združením, vzniknutým v roku 1992. V konaní nebolo preukázané, že by takýto subjekt bol právnym nástupcom Československého štátu alebo že by z iného dôvodu mu predmetný majetok mal pripadnúť. Pokiaľ odvolateľ poukazyval na rozsudok Krajského súdu v Žiline v konaní 8Co/10/2013, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 16C/357/2007, tu je len uvedené, že ako prejudiciálnu otázku nemôže súd riešiť určenie vlastníctva, nakoľko by nemal dostatočným spôsobom vymedzený okruh účastníkov. K tomuto odvolací súd udáva, že v konaní pred prvostupňovým súdom sa neriešilo určenie vlastníckeho práva, čomu ani nenasvedčoval žalobný petít a o čo sa ani nepokúšal pri riešení prejudiciálnej otázky prvostupňový súd. Z jeho záverov nevyplývalo, že by určil nejaký konkrétny subjekt ako vlastníka. Prvostupňový súd len konštatoval, že navrhovateľ nie je tým, kto sa môže dožadovať vydania bezdôvodného obohatenia, pretože mu nesvedčí aktívna vecná legitímácia na podanie takého návrhu a prisúdenie požadovaného plnenia. Prvostupňový súd len konštatoval, že navrhovateľ nie je vlastníkom, a preto mu takéto plnenie neprináleží. Neurčil však, kto týmto vlastníkom má byť. V tomto konaní sa riešil len vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, čo vyplynulo aj z aplikovaného ust. § 451 OZ, keď prvostupňový súd posudzoval, či odporca sa obohatil na úkor navrhovateľa tým, že užíva označené nehnuteľnosti. Pokiaľ odvolateľ uviedol, že vlastníctvo získal vydržaním, v zmysle § 205a O.s.p. súd na takéto tvrdenie neprihliadal a vychádzal z dôkazov a prednesov účastníkov vykonaných pred prvostupňovým súdom, pričom je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil prvostupňový súd (§ 213 ods. 1 O.s.p.).

Pretože navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne iné skutočnosti, s ktorými by sa riadne nevysporiadal prvostupňový súd, resp. ktoré by umožnili odvolaciemu súdu iným spôsobom prehodnotiť skutkový alebo právny stav, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

Prvostupňový súd správne rozhodol aj o trovách konania, keď aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a prihliadal na úspech účastníkov v konaní. Jednoznačne odporca úspešne bránil svoje práva, a preto mu prináleží právo na priznanie náhrady účelne vynaložených trov. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo takéto rozhodnutie o trovách konania by malo byť v rozpore s dobrými mravmi. To, že po určitú dobu bol zápis na liste vlastníctva upravený na vlastníka Telovýchovná jednota Slovan Povina, vyriešil zásah prokurátora, ktorý takýto stav vyhodnotil ako nezákonný. To však nijakým spôsobom nezapríčinil odporca.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a odporcovi ako úspešnému v odvolacom konaní priznal náhradu trov, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, postupujúc v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z.. Zástupca odporcu trovy špecifikoval tak, že za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej požadoval 237,34 eur a tiež režijný paušál 8,39 eur. Spolu potom žiadal priznať sumu 245,73 eur. Pri stanovení výšky tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vychádzal súd z ust.

§ 10 ods. 1, keď predmetom odvolania bola suma 14 808,- eur, potom odmena za 1 úkon by predstavovala 303,74 eur, k tomu režijný paušál vo výške 8,39 eur. Keďže zástupca odporcu žiadal za 1 úkon priznať len sumu 237,34 eur, súd takto požadované trovy priznal. Navrhovateľovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, súd náhradu trov nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.